

N:o 6.

Af Herr Storckenfeldt, Carl Johan, angående indragning af Andre Landtmätare-tjensterna.

Jag tillåter mig föreslå, det Riksdagen måtte för sin del besluta om indragning af Andre Landtmätare-tjensterna i Riket, såsom numera alldeles obhöfliga, och om dessa aflöningars ingående till statsverket i mån af innehafvarens afgang.

Stockholm den 23 Januari 1868.

Carl Storckenfeldt.

N:o 7.

Af Herr Storckenfeldt, Carl Johan, om ändring af nu gällande stadganden, rörande verkställighet af Konungens Befallningshafvandes och Underrätts Utslag.

Vid sistförflutne riksdag väckte jag motion om vissa ändringar i utsöknings- och rättegångs-balkarne, i ändamål att Konungens Befallningshafvandes och Underrätts beslut i handräknings- och tvistemål skulle, utan afseende derå att samma beslut icke vunnit laga kraft, gå i verkställighet mot godkänd borgen, som den vinnande borde ställa till säkerhet för vederparten.

Lag-Utskottet, erkännande ärendets vikt, egnade deråt en sorgfällig granskning, men ansåg betänkligheter möta för tillstyrkande af motionen i hela dess utsträckning och föreslog i Utlåtande N:o 81 allenast den förändring, att *Hofrätts* dom skulle, ändå att saken blefve dragen under Konungens pröfning, få exsequeras mot borgen, derest genom verkställigheten ändringssökandet ej blefve onyttigt, i hvilket fall Hofrätten borde i beslutet införa att exsekution ej finge ega rum förr än detsamma vunnit laga kraft.

Ehuru hvarken motionen eller Utskottets förslag vid sista riksdag vann framgång, dristar jag dock ännu en gång bringa ämnet å bane, öfvertygad om det oafvisliga behovet af förändringar i vår lagstiftning för vinnande af snabbhet i exekutions-väsendet, dertill äfven uppmuntrad af de reservationer, som åtföljde betänkandet.

Erkännande att Lag-Utskottets yttrade betänkligheter kunna i viss mån vara välgrundade gifver jag nu motionen en något förändrad form, som jag hoppas skall bereda honom ett gynnsammare mottagaude.

Uti vårt kreditväsende har, på sednare tider, misstroendet till realsäkerheter tilltagit i en högst betänkelig grad, detta vålladt af våra tröga utsökningslagar — då man i åratals måste vänta på likvid för en förfallen intecknad fordran, eller att få tillträda en vid exekutiv auktion inköpt och betald fastighet, eller att få aflägsnad en insolvent arrendator eller hyresgäst, som förverkat sin rätt, allt af det skäl att den tredskande gäldenären eller nyttjanderätts-innehafvaren finner med sin fördel förenligt att fullfölja talan i saken genom alla instanser — kan man då finna underligt att våra inteckningar ej gälla något i penninge-marknaden!

Utan att detaljera något af de många exempel på huru en part till följd af nu gällande lagstiftning kan, genom trakasserier, orättmätigt blifva uppehållen i sin rätt, eller uppräknade de exceptionella fall, då, äfven för den händelse att god borgen blifvit ställd för den tappandes säkerhet, verkställighet af Konungens Befallningshafvandes eller Underrätts dom skulle göra ändringssökandet onyttigt, och då jag anser att dessa myndigheter, som hafva de faktiska förhållandena, så att säga, under ögonen, bäst kunna inse behovet af en hastig exekution, tillåter jag mig föreslå, att Riksdagen, då en påtänkt allmän omarbetning af exekutions-lagarne ej på längre tid torde kunna vinna fullbordan, nu ville för sin del besluta följande stadgande:

Konungens Befallningshafvandes eller Underrätts beslut i ut-söknings- och tvistemål gånge till verkställighet, ändå att det ej tagit åt sig laga kraft, der den som vunnit ställer, af Konungens Befallningshafvande, magistrat eller kronofogde i orten godkänd borgen för den återbäring så ock det skadestånd, hvartill han kan kännas skyldig, om beslutet ändras.

Är det, hvarom dömdt blifvit, sådant, att skadestånd ej med penningar kan gäldas, om beslutet i verkställighet ginge, då må sådan verkställighet ej ega rum förr än beslutet vunnit laga kraft; och bör sådant i beslutet utsättas.

Stockholm den 23 Januari 1868.

Carl Storckenfeldt.